

Grunden til, at Poleringsanstalten kan tage saa meget mere, ligger i, at Ruden straks kan leveres fra Lager samme Dag, den skal bruges, hvorimod Forbrugeren, hvis den skal bestilles i Udlandet, maa vente ca. 4 Uger paa Leveringen her.

Ved større Leveringer til Nybygninger, hvor Glassene kunne bestilles længe i Forvejen, er det meget hyppigt Tilfældet, at man, trods den høje Told og den indenlandske „Industri“, indforskriver Glassene billigere, end den danske Poleringsanstalt kan levere dem til. At dette ikke er nogen tom Paastand, kan jeg bevise ved at henvise til Hr. H. Pens, St. Kongensgade Nr. 92, som omtrent til Butiksbrug indforskriver 16 à 20 pCt. af de Ruder, som anvendes i dette Øjemed.

Hvad angaar den nugældende Told for matslebet Glas = $1\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pd., da er den i sin Tid (vistnok i 1886) bleven baseret paa en fejlagtig afgiven Resolution paa Trods af Toldloven af 1863, som udtrykkelig siger slebet Glas under 800 — 8 /, fra 800—1,800 = 12 /, over 1,800 = 16 /.

Toldloven af 1863 skelner ikke mellem mat og blanktslebet = slebet og poleret Glas. Før 1886, det Aar Poleringsanstalten begyndte, bleve alle matstebne Ruder fortoldet efter 16 / pr. Pd.

Denne ulykkelige Resolution har hidført, at Statskassen aarligt fra 1886 til Dato har maattet afse en Indtægt af ca. 166,000 Kr. = ca. 500,000 Pd. à 16 /
 $\div$ 16,000 — mod 550,000 — à $1\frac{1}{2}$ /,

eller et Tab af ca. . . . 150,000 Kr. $\times$ 20 Aar har bibragt Statskassen i dette Tidsrum en mindre Indtægt af ca. Mill. Kr., blot ved at tillade, ikke ifølge Loven af 1863 eller en senere Lov vedtagen af Rigsdagen, men efter en Resolution fra Generaldirektoratet, at en Vare, som absolut ikke er billigere end det helt færdige Glas, betalte $1\frac{1}{2}$ pr. Pd. = ca. 9 pCt. af Værdien, imod det færdige polerede Glas = 16 / ca. 100 pCt. af Værdien, eller med andre Ord, Poleringsanstalten har til Dato arbejdet med en Beskyttelse af næsten 90 pCt., og denne Beskyttelse har den opnaaet, ikke ved at fremstille et færdigt Produkt fra en Raavare, men kun ved at indføre en næsten færdig Vare og gøre den tjenlig til Brug kun her i Landet (ikke til Eksport) ved en ganske simpel Poleringsproces, som i Udlandet gøres for ca. 144 Øre pr. □ Meter, hvorfor Poleringsanstalten oppebærer en Beskyttelse af. . . . 12 Kr.

$\div$ Told mat Glas = ... 1 —
 til Arbejdsløn m. m. eller næsten 8 Gange mere end Udlandet beregner for
 samme Proces . . . . . 11 Kr.

At Poleringsanstalten her selvfølgelig ikke kan afholde Poleringsprocessen med saa smaa Omkostninger som i Udlandet, siger sig selv, naar den skal afholde Transport fra Toldbod til Fabrikken, Oplægning paa Poleringsbord, Nedtagning, Oplagring, Forskæring m. m.; men selv trods disse øgede Omkostninger, som vel kunne anslaas til i alt 4—5 Kr. pr. □ Meter, har dog Poleringsanstalten i de forløbne 20 Aar, lavt anslaaet, haft en Nettofortjeneste aarligt af ca. 100,000 Kr. eller i 20 Aar ca. 2 Mill. Kr.; kun ved at beskæftige en Styrke af Arbejdere af i Gennemsnit aarligt 25 Mand med en Løn daglig af fra 4—5 Kr., eller en Udnyttelse af deres Arbejdskraft af 4,000 Kr. pr. Mand aarlig. Brækagen og Forskæring kan anslaas højst at være 10 pCt. Anlæget af Poleringsanstalten højst 75,000 Kr. inkl. Grund m. m.

Fabrikatet, som fremstilles af Poleringsanstalten, kan ikke komme paa Højde med Udlandets simpleste Kvalitet, men regnes at staa langt under, hvad man forskriver fra Udlandet i poleret Vare.

Hvorfor skal man i det hele taget opretholde denne Poleringsanstalt, som i Virkeligheden aldrig kan komme ind under Betegnelsen „Dansk Industri“, som, hvis den foreslaaede Told af 40 Øre for matslebet Glas vedtages, i Fremtiden vil give Statskassen en mindre Indtægt, end om al Indførsel af matslebet Glas blev forhindret ved, at denne Vare blev erstattet med poleret Glas til en Told af 60 Øre pr. Kilo. Indførselen vilde da ikke blive 650,000 Pd. mat Glas = 325,000 Kilo à 40 Øre = 130,000 Kr., men ca. 600,000 Pd. = 300,000 Kilo poleret Glas à 60 Øre = 180,000 Kr., eller en større Indtægt for Statskassen af 50,000 Kr. aarligt. For denne Sum kunde man eventuelt pensionere alle Poleringsanstaltens 25 Arbejdere med 600 Kr. aarligt og endda have 35,000 Kr. til mere nyttige Formaal end at more sig med at støtte en Poleringsindustri, som absolut fra første Færd er fremkaldt og opstaaet paa en usund Basis, nemlig Udnyttelse i højeste Grad af alle forretningsdrivende fra Butik eller